

senere til selve det Spørgsmaal, om man nu ogsaa kan sige, at denne Paastand fra Venstres Side er rigtig.

Et af de Spørgsmaal, som har været stærkt fremme i denne Debat overfor de Konservative, er den Paastand, som er fremsat baade af den højtærede Indenrigsminister og af de tre Partier, som støtter ham, at det konservative Folkeparti har forladt sin Kamp mod Grundskylden, har forladt Ejendomsskylden gennem den Bestemmelse i vort Forslag om, at det kun er Bygningsværdien indtil 5 000 Kr., som skal trækkes fra, saaledes at der ikke bliver nogen skattefri Jord her i Landet. Dette kan man jo sige, men rigtigt er det ikke. Thi hvad er den store Forskel mellem Ejendomsskyldgrundlaget og Grundskyldgrundlaget, hvad er den store Forskel mellem Loven af 1903 og Loven af 1922? Den store Forskel er Vurderingen: At ved Vurderingen efter Loven af 1903, som vi fastholder, skal Ejendommene vurderes til, hvad de er værd i Handel og Vandel, efter Loven af 1922 foretages Vurderingen paa en anden Maade, som det ærede Medlem Hr. Fibiger har paavist, og som er vidt forskellig fra Loven af 1903's Grundlag.

Saa siger man, at det konservative Folkeparti jo selv i sit Program har skrevet noget, som viser, at det i Virkeligheden mente, at vi skulde have Grundskyld her i Landet. Det vil derfor være nødvendigt for mig, navnlig da denne Paastand er fremsat med saa stor Styrke af det ærede Medlem Hr. Pinholt, som i øvrigt for et Øjeblik siden beviste, at man udmærket godt kan være fortunlet, selv om man ikke er lærd, at gaa en lille Smule ind paa det konservative Folkepartis Program, og jeg skal da straks vende mig til det Punkt, som man har hæftet sig særligt ved, nemlig Programpunktet af 1916. Nu troede jeg, at det var saaledes for det konservative Folkeparti som for ethvert andet Parti, at som Udviklingen skrider frem, og man kommer med politiske Udtalelser, maa man tage Hensyn til disse. Venstre vil ikke i alle Forhold bindes til Venstres Programudtalelser for alle Tider, men vil selvsagt holde sig i særlig Grad til Programudtalelsen af 1925. Jeg er imidlertid villig til ogsaa at gaa tilbage til vor grundlæggende Programudtalelse af 1916, og jeg beder om Formandens Tilla-

delse til at læse et ganske kort Citat. Der udtalte det konservative Folkeparti: „Ved en Revision af Skattelovgivningen bør det ordnes saaledes, at en Del af Skatterne paa Landejendomme hviler paa selve Jorden, og dersom en Grundværdistigningsskat søges indført, bør dette kun ske i Form af en Omsætningskat ved Ejerskifte.“ Og saa holder Venstrebladene op med at citere, saa kan de ikke finde Vej videre frem. Men hvad staar der i det følgende Punktum? Der staar: „Af førstnævnte Hensyn“ — af førstnævnte Hensyn — „bør en ny almindelig Matrikulering af alle Landets Jorder iværksættes saa snart som muligt.“ (Afbrydelse). Ja, der kan man se, hvor ubehageligt det virker paa de ærede Medlemmer. Hvad viser nu dette? Det viser, at den Tanke, der konservative Folkeparti havde i 1916, var den, at gennem en ny Matrikulering og en ny Bonitering af Landets Jord skulde Skatten lægges paa selve Jorden. Et gammelt konservativt Standpunkt! Et Standpunkt, som ogsaa er udtrykt derigennem, at vi for vort Vedkommende altid har hævdet, at de gamle Hartkornsskatter var gode, naar vi fik en ny Bonitering. (Martin Hansen: Den gik De jo fra i Fjor). Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har saa forfærdelig travlt — det kommer alt sammen! Stillingen i Fjor var den, at man fra konservativ Side i Udvalget angaaende denne Sag meddelte, at man havde søgt Oplysninger om, hvad en ny Matrikulering og ny Bonitering af Landets Jord vilde koste, og at det fra sagkyndig Side var blevet sagt, at den vilde koste 10 Mill. Kr., vare 7 Aar og ikke kunne holde mere end 25 Aar. Naar dertil kommer, hvad utvivlsomt maa erkendes, at Aar efter Aar bliver Vanskelighederne større ved bestemt at angive, hvad der er ren Landbrugsjord, fordi det vanskelige Overgangsomaade mellem By og Land bliver større og større, saa indtog man i Fjor fra konservativ Side det Standpunkt at sige: Det vil ikke mere være muligt at gaa den Vej. Men derfor har man jo ikke Lov til at sige, at det konservative Folkeparti har givet Tilslutning til Grundskylden! Nej, man har givet Tilslutning til en Skat paa den rene Landbrugsjord efter en ny Matrikulering og ny Bonitering, og hvis Venstre vilde gaa med dertil, tror jeg, vi skulde være villige til Forhandling. Men